

Sygn. akt II K 27/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muszka

Protokolant: Dominika Lechowska

po rozpoznaniu w dniu: 24 marca 2014r.

s p r a w y : **S. Z. (1)**

syna A. i S. z domu (...)

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 26 sierpnia 2013 roku w J. woj. (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z G. B. dokonali kradzieży z włamaniem do mieszkania nr (...) w ten sposób, że przy użyciu oryginalnego klucza dokonali otwarcia zamka w drzwiach wejściowych mieszkania, a następnie dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia bluzę marki C. o wartości 180 zł działając na szkodę T. K. (1),

tj. o czyn z art. 279 §1 k.k.

2. w przedziale czasowym pomiędzy majem 2013 roku a sierpniem 2013 roku w J. woj. (...) z mieszkania nr (...) w budynku przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia dwa złote łańcuszki z zawieszkami - medalikami z Matką Boską o łącznej wartości 500 zł, czym działał na szkodę S. Z. (2),

tj. o czyn z art. 278 §1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **S. Z. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 279 §1 k.k. i za to na podstawie art. 279 §1 k.k. wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **S. Z. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 §1 k.k. i za to na podstawie art. 278 §1 k.k. wymierza mu karę 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k. orzeczone w pkt. I i II wyroku wobec oskarżonego **S. Z. (1)** kary łączy i wymierza karę łączną roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 §2 k.k. wymierza mu karę 20 /dwudziestu/ stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki po 10 /dziesięć/ złotych każda;

IV. na podstawie art. 69 §1 k.k. i art. 70 §1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **S. Z. (1)** kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 /cztery/ lata;

V. na podstawie art. 72 §1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego **S. Z. (1)** do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

VI. na podstawie art. 72 §1 pkt 8 k.k. zobowiązuje oskarżonego **S. Z. (1)** do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej;

VII. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego **S. Z. (1)** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

Sygn. akt II K 27/14

UZASADNIENIE

26 sierpnia 2013 r. w J. S. Z. (1) wraz z G. B. przebywali w mieszkaniu wynajmowanym przez E. M.. Do mieszkania przyszedł T. K. (1), domagając się od E. M. zwrotu pieniędzy. Pomędzy mężczyznami doszło do awantury w wyniku której T. K. (2) uciekł. W czasie ucieczki zgubił klucze do swojego mieszkania przy ulicy (...). W posiadanie tych kluczy wszedł S. Z. (1). S. Z. (1) wspólnie z G. B. udali się do miejsca zamieszkania T. K. (2). Do mieszkania dostali się otwierając zamek w drzwiach wejściowych oryginalnym kluczem. Z wnętrza mieszkania zabrali w celu przywłaszczenia bluzę marki C. o wartości 180 złotych, stanowiącą własność T. K. (2). Mężczyźni uciekli z mieszkania spłoszeni przez powrót właściciela.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (1) k. 77, zeznania świadka T. K. (2) k. 6-11, zeznania świadka E. S. k. 25, zeznania świadka E. M. k. 66-67, protokół oględzin miejsca k. 15-17, materiał pogładowy k. 22-24,

W bliżej nieustalonym dniu, pomiędzy majem 2013 r. a sierpniem 2013 r. w J., S. Z. (1) zabrał w celu przywłaszczenia z mieszkania nr (...) w budynku nr (...) położonym przy ulicy (...) dwa złote łańcuszki z medalikami z Matką Boską o łącznej wartości 500 złotych, stanowiące własność S. Z. (2). Zabraną biżuterię S. Z. (1) sprzedał za kwotę 150 złotych w lombardzie.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (1) k. 44-45, k. 77 zeznania świadka S. Z. (2) k. 38-39,

S. Z. (1) był w przeszłości karany sędownie za czyn z art. 279§1 kk

dowód: dane o karalności k. 29,

Oskarżony S. Z. (1) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się w części do popełnienia zarzuczanych mu czynów. W przedmiocie pierwszego czynu wyjaśnił, że T. K. (1) winny był E. M. pieniądze. Gdy spotkał T. K. (2) udali się zatem razem do E. M.. T. K. (2) porozmawiał z E. M.. Ponownie spotkali się przed budynkiem. Gdy T. K. (2) odszedł, S. Z. (1) znalazł klucze. Krzyknął zatem do T. K. (2), lecz ten uciekł. Gdy z G. B. udał się do miejsca zamieszkania K., nikt nie otwierał drzwi do jego mieszkania. W związku z tym otworzył je znalezionym kluczem. Gdy wbiegł tam T. K. (2), oskarżył ich o włamanie, na co S. Z. (1) stwierdził, że weszli do wnętrza, by oddać klucze. Zaprzeczył zabraniu czegokolwiek z tego mieszkania. Zaprzeczył również uderzeniu T. K. (2), grożeniu mu. Wskazał, że w dniu zdarzenia był pijany oraz, że nie wie w jakim celu wszedł do mieszkania T. K. (2). Następnie przyznał się do zabrania dwóch złotych łańcuszków z medalikami, które sprzedał w lombardzie. Uzyskane pieniądze przeznaczył na kupno jedzenia dla dziecka. Wyjaśnił, że w przeszłości leczył się na przełomie 2008 i 2009 r. psychiatrycznie. Wyrzucił zainteresowanie dobrowolnym poddaniem się karze.

Składając kolejne wyjaśnienia dodał, że pokrzywdzonego poznał w dniu zdarzenia. Ponownie zaprzeczył zabraniu bluzy z jego mieszkania.

Wyjaśniając przed Prokuratorem oskarżony przyznał się w całości do popełnienia zarzuczanych mu czynów i wyjaśnił, że miały one przebieg, jak opisano w zarzutach. Podał, że w tamtym okresie spożywał alkohol, miał trudną sytuację rodzinną i finansową. Uzgodnił z Prokuratorem warunki dobrowolnego poddania się karze.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (1), w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności. Pozostawały one bowiem w zgodzie z treścią pozostałego, zgromadzonego w toku postępowania przygotowawczego materiału dowodowego, a to zeznaniami przesłuchanych w charakterze świadków pokrzywdzonych, jak i osób posiadających wiedzę o omawianych zdarzeniach w osobach funkcjonariusza Policji E. S. oraz E. M.. Wzajemna zgodność omawianych wyjaśnień z zeznaniami wskazanymi świadków, które Sąd uznał za w pełni wiarygodne, pozwoliła na poczynienie kategoriowych ustaleń stanu faktycznego w sprawie. Sąd nie skorzystał natomiast z treści wyjaśnień złożonych przez G. B., albowiem nie wniosły one istotnych z punktu widzenia postępowania okoliczności.

Odtwarzając stan faktyczny w sprawie Sąd skorzystał również z treści zgromadzonych w aktach postępowania dowodów z dokumentów. Zostały one sporządzone przez upoważnione do tego osoby, w przewidzianej prawem formie. Mogły tym samym, z racji swojej wiarygodności, stanowić podstawę kategoriowych ustaleń stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, iż oskarżony S. Z. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstw z art. 279§1 kk na szkodę T. K. (1) oraz z art. 278§1 kk na szkodę S. Z. (2).

Zakwalifikowanie pierwszego z przypisanych oskarżonemu czynów z art. 279§1 kk uzasadnione jest okolicznościami towarzyszącymi ich popełnieniu. Przez pojęcie włamania należy bowiem rozumieć wdarcie się do pomieszczenia w pełni zamkniętego przez usunięcie przeszkody materialnej w celu kradzieży. Za przeszkodę materialną uznać natomiast należy zamek w drzwiach, który oskarżony pokonał używając w tym celu znalezionej klucza. W przedmiocie drugiego z przypisanych mu czynów należy zważyć, dokonując zaboru biżuterii o wartości 500 złotych oskarżony działał w zamiarze jej przywłaszczenia, o czym przekonuje późniejsza sprzedaż skradzionych przedmiotów w lombardzie.

Wymierzając oskarżonemu kary za wyżej wskazane przestępstwa Sąd zważył by kary te w należyty sposób uwzględniały zarówno stopień winy i społecznej szkodliwości czynów. By osiągnęły one zarazem cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości przypisanych S. Z. (1) czynów Sąd zważył, iż nie jest on znaczny, za którym to wnioskiem przemawia ograniczony, nieznaczny rozmiar szkód wyrządzonych pokrzywdzonym działaniem oskarżonego. Sąd miał przy tym na względzie, iż omawiane postępowanie sprawcy zmusza osoby trzecie do stosowania niewspółmiernych środków ochrony mienia, pogarszając niewątpliwie standard ich życia.

Okolicznością obciążającą uwzględnioną przez Sąd przy wymiarze kar była przede wszystkim uprzednia karalność oskarżonego oraz działanie wspólnie i w porozumieniu z inną osobą. Nie uszło przy tym również uwadze Sądu, iż przestępstwo z art. 279§1 kk oskarżony – jak sam przyznał – popełnił będąc pod wpływem alkoholu, co także nie mogło pozostać bez wpływu na wymiar orzeczonych kar.

Przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów potraktował Sąd jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kar, której nie można jednak przypisać aż tak dużej wymowy z uwagi na to, iż na sprawstwo oskarżonego wyraźnie wskazywały zebrane w sprawie dowody. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował także złożenie przez oskarżonego wniosku o dobrowolne poddanie się karze.

Kierując się powyższymi względami Sąd uznał, że kara w wysokości roku pozbawienia wolności za pierwszy z przypisanych S. Z. (1) czynów oraz, na podstawie art. 33§2 kk, dwudziestu stawek dziennych grzywny, omyłkowo wpisana w punkcie trzecim sentencji wyroku i kara trzech miesięcy za drugi z przypisanych oskarżonemu czynów będą współmierne do wagi i charakteru popełnionych czynów i wystarczające dla potrzeb resocjalizacji oskarżonego. Wymiar stawki dziennych grzywny w kwocie 10 złotych podyktowany został trudną sytuacją majątkową oskarżonego, brakiem stałej pracy zarobkowej oraz posiadaniem na utrzymaniu dziecka.

Pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez oskarżonego zachodzi ścisły związek przedmiotowy o ile zważy się na czas popełnienia przestępstw czy też motywację i przedmiot ochrony prawnokarnej, co upoważniało Sąd do zastosowania przy wymierzaniu kary łącznej zasady absorpcji. Uzgodniona przez oskarżonego z Prokuratorem kara łączna roku pozbawienia wolności jest w ocenie Sądu jest karą współmierną do wagi i charakteru popełnionych czynów i wystarczającą dla potrzeb resocjalizacji oskarżonego.

Kara orzeczona względem oskarżonego jest niższa niż dwa lata pozbawienia wolności, dlatego też istniała formalna podstawa do warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd na podstawie całokształtu okoliczności sprawy i kierując się przesłankami określonymi w art. 69 § 1 i 2 kk, wnioskował, że pomimo uprzedniego skazania S. Z. (1) zachodzą okoliczności pozwalające na skorzystanie z dobrodziejstwa tej instytucji względem oskarżonego. Pozostaje to w zgodzie z treścią złożonego przez Prokuratora wniosku w trybie art. 335§1 kpk. Sąd miał w tym zakresie na względzie przede wszystkim fakt wyrażonej przez oskarżonego skruchy jak i jego postawę w toku postępowania. Zdaniem Sądu, pomimo uprzedniej karalności S. Z. (1) można wobec niego postawić pozytywną prognozę, iż pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie popełni on, mając świadomość konsekwencji prawnych, w tym pozbawienia wolności skutkującego ograniczeniem kontaktu z dzieckiem, ponownie przestępstwa. Zachodzą więc podstawy do uznania, że dla osiągnięcia celów kary wystarczające będzie orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd uznał, mając przy tym mając na względzie uprzednią karalność oskarżonego, iż zasadnym będzie wyznaczenie czteroletniego okresu próby. Orzeczenie takiej kary z całą pewnością odniesie efekt wychowawczy i zapobiegawczy.

Dla wzmocnienia oddziaływania wychowawczego na oskarżonego, celem zapobieżenia ponownemu popełnieniu przestępstwa, Sąd zobowiązał go do powstrzymania od nadużywania alkoholu oraz do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej.

Orzeczenie o kosztach procesu wynika z faktu, iż oskarżony w chwili obecnej nie posiada stałego zatrudnienia, a nadto na utrzymaniu posiada dziecko. Z tych względów obciążenie S. Z. (1) kosztami procesu byłoby dla niego zbyt uciążliwe.